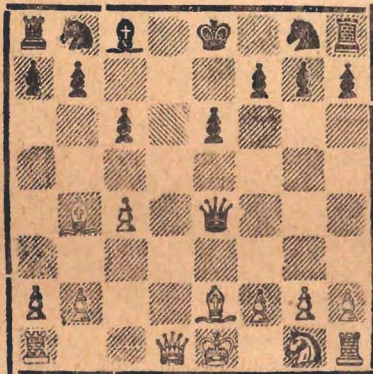


# Cămărităm metodic şahul

## XIX. SACRIFICII DE PIONI (V)

Analizele maeștrilor sovietici s'au concentrat deci asupra continuării 8. Ne2, (după 1. d4, d5 2. c4, e6 3. Cc3, c6 4. e4, de 5. Ce4; Nb4+ 6. Nd2!, Dd4: 7. Nb4. De4;) căutând să rezolve problema poziției în spiritul îndrăzneț care stă la baza ideii sacrificiilor de pion pentru obținerea inițiativei.



Poziția după 8. Ne2

(Controlul poziției: Alb. Re1, Dd1, Ta1, Th1, Nb4, Ne2, Cg1, Pp. a2, b2; c4; f2, g2, h2. — Negru. Re8, De4, Ta8, Th8, Nc8, Cb8, Cg8, Pp. a7, c6, e6, f7; g7; h7).

După mutarea aceasta, negrul este pus în fața alternativei pe care am mai înțâlnit-o și în exemplul Alehin-Flohr (vezi articolul Nr. XVII), anume de a lua sau nu pionul g2. Deși Dr. Euwe a exprimat părerea că pionul acesta ar putea fi luat, indicând continuarea 8... Dg2: 9. Nf3. Dg6 10. Dd6, Cd7, cu posibilități suficiente de apărare pentru negru, totuși — în partidele de turneu — nici un jucător nu riscă pericolele care pot surveni în urma luării pionului și care sunt ilustrate de următoarea variantă, analizată de către maeștrii sovietici:

8... Dg2: 9. Dd4! (Mai tare decât mutarea lui Euwe Nf3) 9... Cf6 10. Td1, Cb4 11. Nf3, Dg6 12. Dd6, Cg8 13. Ce2, Df5 14. Cd4, De5+ 15. De5: Ce5: 16. Ne2 și deși s'au schimbat damele, pentru cei doi albul are o poziție mult superioară. Aceasta este numai o posibilitate dintre cele multe și ea justifică pe deplin faptul că jucătorii cu experiență nu iau niciodată pionul g2, ci încearcă să demonstreze incorectitudinea sacrificiului alb, păstrând un singur pion.

Cea mai bună continuare pentru negru în poziția din diagramă (după 8. Ne2) s'a constatat că este 8... Ca6. Scopul acestei mutări este de a ataca cu tempo nebunul alb din b4 (care împiedică rocada negrului) și de a-i închide eventual diagonala spre f8, prin înaintarea pionului e6 la c5. Dacă negrul omite această mutare și joacă de ex. 8... Cf6, atunci albul capătă repede un joc mult superior cu 9. Cf3, Cb4 10. Dd6, e5 11. Ne3!, Dc6 12. Dc6:, bc 13. Cd2 urmat de Nf3 și Cb3, cum s'a jucat într-o partidă Flohr-Samkovic (Tbilisi 1943).

După 8... Ca6, albul continuă cu 9. Ne3, părăsind diagonala b4-f8 pentru a ataca unul dintre cele mai slabe puncte în poziția negrului: pionul g7. Pentru a menține echilibrul, negrul trebuie să apercă acest pion și nu poate face acest lucru decât prin două mutări: 9... Cf6 și 9... f6, căci luarea pionului la g2 este în poziția aceasta și mai puțin indicată decât la mutarea precedentă, calul b8 fiind dezvoltat nefavorabil la a6 (vezi articolele despre dezvoltarea figurilor).

Prima dintre cele două mutări de mai sus (9... Cf6), nu este suficientă pentru a asigura un joc satisfăcător negrului, cum a demonstrat marele maestru Flohr în două partide. (Este interesant de observat transformarea lui Flohr sub in-

fluența școlii șahiste sovietice: dintr'un jucător pur pozițional el a devenit un tactician îndrăzneț, care experimentează cu curaj în deschidere, cum se vede în exemplele din acest articol) care urmează:

I. 9... Cf6 10. Cf3, Nd7 11. Ce5, Td8 12. Dd2!, O-O 13. f3, Dh4+ 14. g3, Dh3 15. Nf1, Dh6 16. Dh5, gh 17. O-O-O, e5 18. Ng2, Cb4 19. Rb1, Ne8 20. a3, Ca6 21. Ce6:, Td1: 22. Td1:, bc 23. Nf6: și albul a câștigat ușor (Flohr-Iudevici, semifinala campionatului al 13-lea al URSS).

II. (Primele mutări ca în partida precedentă) 12... Nc8 13. Dg5, Tg8 14. f3, h6 15. Dc1, Dh4+ 16. g3, Dh3 17. Nf1, Df5 18. Dc3, e5 19. h4 și negrul stă rău. (Flohr-Tuern, camp. RSS Estone, 1945).

Mai multă rezistență poate opune negru cu 9... f6, cum a jucat Kotov cu negru împotriva lui Lillenthal, tot în campionatul RSS Estone 1945. A urmat 10. Cf3, Ce7 11. O-O, O-O 12. Te1 și în comentariile sale la partidă Keres a afirmat că albul are suficientă compensație pentru pion. Se pare însă că în această variantă, negrul se poate apăra suficient, cum s'a văzut în partida Flohr-Szily din matchul Moscova-Budapesta (Martie 1949), în care a urmat 12... e5! 13. Nd3, Dg4 14. b4!, Ce7 15. Te4, Dd7! 16. Dc2, Cg6 17. h4, Ce6 și partida s'a terminat în cele din urmă remiză.

În același match însă, marele maestru sovietic Bronstein, care este unul dintre cei mai buni specialiști în domeniul sacrificiilor de pion, a găsit o întărire a jocului alb, care pune în discuție posibilitatea pentru negru de a accepta chiar primul pion, — deci de a juca această variantă atât de bine cunoscută a apărării semi-slave.